

jeziku res pravilno? O tem je bilo tudi v Planinskem vestniku že precej povedane, a je vse odnesel veter, celo tepen sem bil, ker sem nadlegoval zakoreninjene predsodke. Vseeno prosim: ne govorite o spačenkah!!!)

Stanko Klinar

Turistovski klub Skala – 80 let

Bilten Slovenskega gorniškega kluba Skala, avgust 2001

Ob osemdesetletnici ustanovitve Turistovskega kluba (TK) Skala je Slovenski gorniški klub (SGK) Skala letos avgusta izdal bilten, v katerem so ob visoki obletnici predstavljeni zgodovina nekdanjega in sedanjega kluba ter zanimivi utrinki iz osemdesetletne zgodovine. V biltenu je tudi intervju z dr. Vladimirjem Škerlakom, verjetno enim najstarejših članov SGK (bralci Planinskega vestnika so v septembrski številki v članku Moja najtežja vzpona imeli priložnost brati o njegovem vzponu na Ojstrico). Nato so predstavljene dejavnosti posameznih gorniških klubov (danes jih je šest) in turnega kluba Gora. Opisani sta tudi Aljaževa pot od doma (njegove rojstne hiše) do doma (Aljaževoga doma v Vratih) in Abramova pot okoli Pihavca nad Zadnjico. Na koncu je še krajši prispevek o prostovoljnih gorskih vodnikih. Bilten je grafično popestren s fotografijami klubskih dejavnosti, na zadnji strani je predstavljena vpisna skrinjica za vrhove v obliki Aljaževoga stolpa.

Tako kot je bilo nekdanj, ko sta bila Slovensko planinsko društvo in TD Skala vedno v nekoliko napetem, tekmovalnem odnosu, je tudi v novejši zgodovini čutili določene napetosti med Planinsko zvezo Slovenije in SGK Skala. Začne se že pri oznakah planinec ali gornik, o katerih so imeli tudi bralci Planinskega vestnika priložnost brati že marsikateri prispevek. In kot so se razmere med Slovenskim planinskim društvom in TD Skala v štiri-desetih letih preteklega stoletja lepo uredile, se bodo menda tudi današnje. Dr. Anton Jeglič, predsednik SGK Skala, pravi v biltenu ta-

kole: »In ker se zgodovina ponavlja, smo prepričani, da bomo tudi s Planinsko zvezo Slovenije navezali ploden dialog in spletili dobre odnose v prizadevanju za razvoj slovenskega gornišstva.«

Marjan Bradeško

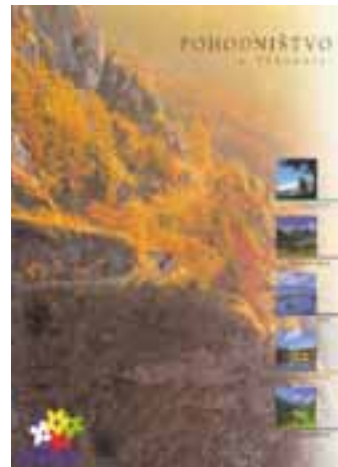
Mednarodno pomembna območja za ptice v Sloveniji

Important Bird Areas (IBA) in Slovenija, Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije – DOPPS, Monografija DOPPS št. 1, uredil Slavko Polak, Ljubljana, 2000.

Ornitologi so vsem, ki jih zanima narava Slovenije, postregli z novim pomembnim delom. V njem so vodilni slovenski strokovnjaki za ptice pod uredniško taktirko Slavka Polaka predstavili 14 mednarodno pomembnih območij za ptice (IBA) v Sloveniji. Uvodna poglavja nas seznanijo s pomenom teh območij, njihovimi kategorijami in kriteriji za opredelitev, na kratko pa podajo tudi sliko o teh območjih v Evropi (dobrih 3.600 območij pokriva 7% celine). Najobsežnejši del knjige je namenjen podrobni predstavitvi mednarodno pomembnih območij za ptice v Sloveniji. Ta predstavitve ne obsega le ptic, ampak so te predstavljene skupaj

z okoljem, kjer živijo, opisani so tudi druge živali in rastlinstvo, pa raba prostora in morebitna ogroženost. Za planince je najzanimivejša predstavitev Triglavskega narodnega parka, ki je bil uvrščen med globalno pomembna območja zaradi visokogorskih ptic: planinske pevke, skalnega plezalčka, planinskega vrabca in planinske kavke. Tudi IBA Kočevsko – Kolpa je vse pogostejši cilj planincev. Prostrani gozdovi s številnimi pragodnimi rezervati in ostenja nad Kolpo so bivališče mnogih redkih vrst ptic. Poleg Triglavskega narodnega parka in Kočevskega so na seznam IBA uvrščena še mnoga manj gorata območja (Kras, porečje Nanošćice, sečoveljske soline, dolina Reke, Ljubljansko barje, Planinsko polje, Cerknjsko jezero, Krakovski gozd, Ribniška dolina, reki Drava in Mura ter Goričko), ki pa so prav tako lahko cilj planincev, pohodnikov oziroma ljubiteljev narave. Prav je, da se vsi ti seznanijo z bogastvom ptičjega sveta ter da se temu ustrezno tudi vedejo na izletih v naravo.

Igor Maher

Pohodništvo v Sloveniji

Založnik: Slovenski alpski kraji in Slovenska turistična organizacija; vsebinska zasnova: Janko Humar in Igor Maher; izvedba: Sidarta, 2000.

V publikaciji, ki služi promociji turističnih središč v našem gorskem svetu, se s svojo ponudbo pohodništva oziroma potepanja po gorah predstavljajo Posočje, Kranjska Gora, Bled in Bohinj v Julijskih Alpah, pridružila pa se jim je še Logarska dolina v Kamniških in Savinjskih Alpah. Vsako od teh središč ponuja različno zahtevne izlete, opisane pa so tudi večdnevne povezovalne ture. Praktično gre za nekakšen vodniček, ki skuša s predstavitvijo najznačilnejših izletniških točk in gornjskih ciljev privabiti obiskovalce v naše gore. Pri tem so jim v pomoč opisi krajev in poti, turistične informacije, pregledne karte, predvsem pa raznoliko fotografsko gradivo.

Igor Maher

Poti po Slovenski Istri

Izletniška karta; založile: Mestna občina Koper, Občina Izola in Občina Piran; zasnova in izvedba: IKI, d. o. o., Ljubljana, 2001.

Ponudba rekreativnih dejavnosti v naravi in s tem raznovrstnih poti je

v Slovenski Istri tolikšna, da za njihovo predstavitev ni zadoščala ena sama karta, ampak so morali ustvarjalci novega zemljevida bogato vsebino razporediti kar na dve identični kartografski podlagi. Na eni strani so tako sprehajalne in planinske poti (posebej sta označeni evropska pešpot E-6 in slovenska planinska transverzala) ter vinske ceste. Na drugi pa so svoje mesto našle kolesarske in jahalne poti. Je pa potrebno pri tem opozoriti, da razen planinskih poti na terenu večina omenjenih peš, kolesarskih in jahalnih poti ni dodatno označena, zato se moramo zanašati samo na zemljevid. Na karti so označene še naravne in kulturne zanimivosti, ki jih v Šavrinskih gričih in na Kraškem robu res ne primanjkuje. Poskrbljeno je tudi za lačne in žejne, saj bomo s karto brez težav našli gostilne, vinotoče in turistične kmetije, dodani pa so še za vsakega obiskovalca koristni podatki (servisi, pošte, kampi in podobno). Ker na pot po Slovenski Istri zaidejo tudi številni tujci, je karta v celoti štirijezična: slovenščino tako spremljajo še angleščina, nemščina in italijanščina.

Igor Maher

Planinska zveza Slovenije v reviji World

V letošnji drugi številki revije World, Mountaineering+Climbing, ki jo trikrat letno izdaja Mednarodna zveza planinskih organizacij (UIAA), sta opisana dva uspešna primera mednarodnega delovanja Planinske zveze Slovenije. V tematskem delu, ki govori o dogajanju v najvišjih gorstvih sveta, je na uvodnih straneh članek Bojana Pollaka z naslovom Šola v Manangu, primer sodelovanja med Nepalom in Slovenijo (The Manang School: Training Cooperation Bet-

ween Nepal and Slovenia). Prikaže zgodovino šole, ki se je začela z idejo Aleša Kunaverja, da bi Nepalcem posredovali prepotrebno tehnično znanje. Po letu 1979 se je ta ideja uresničila in do leta 2000 je v 17 osnovnih tečajih 80 slovenskih in tujih inštruktorjev gorniško izobrazilo skoraj 500 udeležencev. V vseh teh letih je šola dobila tudi prestižni pomen, saj jo velik del sveta pozna in ceni, Pollakov pregledni članek pa bo to prepoznavnost še utrdil.

V zadnjem delu revije je objavljen članek Gorniška komisija v Sloveniji (Mountaineering Commission in Slovenia) izpod peresa Ernsta Haaseja, urednika revije. V Bohinjju je bilo namreč konec marca zasedanje te komisije. Govora je bilo predvsem o standardih usposabljanj, pravnih vprašanjih, izvedli pa so tudi volitve. Slovenci kot organizatorji so na goste naredili dober vtis, kar je tudi obet za nove obiske naših gora. (B.P.)

Zbornik Planinske sledi

Avgusta 2001 so planinci Planinskega društva Ožbalt – Kapla ob desetletnici delovanja izdali zbornik, ki so ga poimenovali Planinske sledi. Gradivo sta zbrala Marjan Račnik in Tone Cepec, uredil pa ga je Igor Glasenčnik. V njem so največ prostora namenili zgodovinskemu pregledu delovanja 505